

Mentalități medievale la nivel înalt

2 aprilie 2005

Gili Cârstea

În numărul de săptămâna trecută, Adventist Review publică un editorial semnat de Roy Adams în care condamnă poziția obtuză pe care redactorii de la Washington Post o iau în conflictul evoluție-creație care sfâșie învățământul american.

În editorialul "Let the Ideas Compete" (Lăsați ideile în competiție) Roy Adams pare deranjat de concepțiile retrograde ale unor ziariști de elită. Aceștia dau impresia că îmbrățișează viziunile medievale ale zeloților religioși care încercau să stopeze cunoașterea științifică prin amenințări, batjocuri, presiuni sociale și prin folosirea legii aflată sub puterea canonului eclesastic.

Adventist Review se simte ofensat de ironiile la adresa entităților care propun introducerea creaționismului în programa de învățământ. Ziariștii de la Post deplâneau înmulțirea susținătorilor creaționii prin design, cu "web-siturile lor elegante, cu conferințele lor pseudo-academice și relații publice bine puse la punct" (Washington Post, 25 ian 05). Ei contestă introducerea în programa școlară a creaționii prin design pe baza argumentului că aceasta nu ține de domeniul științei, ci al religiei. Ei acceptă studierea creaționii prin design la cursurile de religie sau filozofie, dar nu la cele de știință, unde nu este loc decât pentru evoluționism. Ei se tem de urmările pe care le-ar putea avea predarea în paralel a celor două modele, afirmând că astfel "comunitatea științifică americană ar înceta să mai conducă lumea."

Roy Adams găsește aceste temeri puerile și complet nefondate. El insistă că elevii americani au dreptul să cunoască și alternativa oferită de creațiunea prin design, iar părinții acestora au un cuvânt de spus și au dreptul să se intereseze de educația și viitorul copiilor lor. Creaționismul are un loc legitim alături de evoluționism în școala americană. El își încheie articolul cu pledoaria plină de bun simț și foarte pertinentă că "adevărul nu are nimic de pierdut dintr-o examinare atentă. Lăsați ideile în competiție" (Adventist Review, 24 martie 2005, ed. online).

Ne-am bucura dacă Roy Adams și Adventist Review ar aplica același standard înalt și în interiorul bisericii, față de subiectele controversate care sfâșie denominațiunea în underground, dar cărora nu li se permite să vadă lumina tiparului în publicațiile bisericii. Curățirea sanctuarului cu ziua ispășirii, solia 1888 și implicațiile ei pentru încheierea lucrării,

conflictul aprins din jurul caracterului lui Dumnezeu, toate acestea nu se bucură de înaltul standard al redactorilor de la Review. Presa adventistă nu permite acestor subiecte să se bucure de competiția de idei pe care o solicită mass-mediei laice americane. Publicația drapel a bisericii face exact ceea ce reproșează redactorilor de la Washington Post, ridiculizând, tratând tendențios și cenzurând aceste subiecte. Susținătorii neprihănirii lui Hristos, ai caracterului non-violent al lui Dumnezeu, nu au dreptul să publice în revistele bisericii, deși sunt persiflați pe paginile lor sau în agora adventistă pentru “web-siturile lor elegante,” pentru “conferințele lor pseudo-academice” sau pentru publicațiile lor “denigratoare și semi-docte.”

Dreptul la o alternativă cerut vehement programei americane nu este permis membrilor bisericii rămășiței. Aceștia nu trebuie să audă nimic despre 1888, despre ziua ispășirii finale sau despre caracterul lui Dumnezeu, afară de poziția oficială adoptată de BRI. Se spune că aceste poziții “nu sunt științifice,” adică în formularea lor nu s-au folosit unelte de cercetare adecvate. Desigur, spre deosebire de pozițiile oficiale, unde s-a uzat de o exegeză strălucită. Se uită însă că pozițiile alternative sunt susținute de cărturari la fel de pregătiți, la fel de loiali și dedicați bisericii.

Roy Adams ține cu obstinație să nu dezmintă caracterizarea făcută îngerului bisericii Laodicea. El vede la ziarștii de la Post tendințe ale “zeloților religioși” din evul mediu care încercau să “aducă la tăcere progresul științei” prin amenințări, ironii sau legea canonului, dar nu observă că politica editorială de la Review face exact același lucru cu solia îngerului al treilea. El nu vrea să audă că solia are o “slavă crescândă,” că ea trebuie să se unească cu solia “celuilalt înger” și să lumineze pământul cu slava lui Dumnezeu. Nu crede că aici “adevărul nu are nimic de pierdut dintr-o examinare atentă” și nu crede nicidecum că acest popor urmează să primească “mult mai multă lumină” din evanghelia neprihănirii lui Hristos.

Atunci când mentalitățile medievale vor fi demascate și repudiate din politica editorială a publicațiilor noastre, iar adevărului i se va da șansa de a concura cu rătăcirea, atunci va fi potrivit să cerem lumii să permită competiția de idei.